

Datum van inontvangstneming : 08/01/2018

Verzoek om een prejudiciële beslissing – Zaak C-662/17

Prejudiciële verwijzing

Datum van indiening:

27 november 2017

Verwijzende rechter:

Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

8 november 2017

Verzoekende partij:

E.G.

Verwerende partij:

Republiek Slovenië

[omissis]

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE [omissis]

[omissis]

VERZOEK
OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

Voor de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (hoogste rechter van de Republiek Slovenië) is een administratieve procedure aanhangig die is ingesteld door de verzoekende partij, **E.G.**, onderdaan van de Islamitische Republiek Afghanistan, die tijdelijk is ondergebracht in het Krizni center za otroke (crisisopvangcentrum voor minderjarigen) [omissis], van Capodistria voor, [omissis] tegen de verwerende partij, **REPUBLIKA SLOVENIJA**, vertegenwoordigd door het Ministrstvo za notranje zadeve, Ljubljana (ministerie van Binnenlandse zaken, Ljubljana),

inzake de **toekenning van internationale bescherming.**

De Vrhovno sodišče Republike Slovenije [omissis] heeft besloten de procedure te schorsen en het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 VWEU om een prejudiciële beslissing te verzoeken. **[Or. 2]**

Bestreden beslissing, feitelijk en juridisch kader van het geschil in het hoofdgeding

1. De Vrhovno sodišče Republike Slovenije [omissis] dient uitspraak te doen op het administratief hoger beroep tegen het vonnis van de Upravno sodišče (bestuursrechter in eerste aanleg) waarbij E.G. om toekenning van de vluchtelingenstatus heeft verzocht in het geschil (ten aanzien waarvan de Vrhovno sodišče volle rechtsmacht heeft) betreffende het besluit van 21 februari 2017 van het Ministrstvo za notranje zadeve [omissis] waarbij hem subsidiaire bescherming werd toegekend tot 31 december 2019.
2. In de procedure heeft E.G. (die verklaart te zijn geboren op 31 december 2001) uiteengezet dat hij samen met zijn neef vanuit Iran, waar hij met zijn ouders woonde, illegaal de grens met Turkije is overgestoken en deels te voet, deels per vrachtwagen Istanbul heeft bereikt. Ongeveer een week later is hij per boot naar Griekenland vertrokken, waar hij 10 dagen in een bepaald kamp heeft verbleven, om vervolgens te voet, met de bus en met de trein via Servië en Kroatië naar Slovenië te reizen. Hij is op 9 december 2015 met de trein de grens overgegaan. Na in het opvangcentrum voor minderjarigen te zijn opgevangen heeft hij op 11 december 2015 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Wat de redenen voor het verzoek betreft heeft hij verklaard dat hij met zijn ouders Afghanistan heeft verlaten toen hij ongeveer een jaar oud was. Uit vrees voor de Taliban zijn zijn ouders naar Iran gevlucht, waar E.G. evenwel als Afghaans onderdaan geen papieren kan krijgen, niet naar school kan gaan en, indien hij door de politie werd gearresteerd, naar Afghanistan zou worden gedeporteerd, waar hij, als Hazara, door de Taliban zou worden bedreigd. Daarom heeft zijn vader hem aangeraden om naar Europa (Oostenrijk) te gaan.
3. Het besluit van verweerster is gebaseerd op de criteria van artikel 20 van de Zakon o mednarodni zaščiti¹ (wet inzake internationale bescherming, hierna: „ZMZ-1”) betreffende de toekenning van internationale bescherming. Volgens deze criteria wordt de vluchtelingenstatus toegekend aan een onderdaan van een derde land die zich wegens een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, etniciteit, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, wegens deze vrees, niet wil inroepen, dan wel een staatloze die zich buiten het land bevindt waar hij gewoonlijk verblijft en wegens een gegronde vrees niet naar dat land kan of wil terugkeren, indien er geen uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 31, lid 1, van deze wet bestaan (artikel 20, lid 1, ZMZ-1). De subsidiairebeschermingsstatus wordt daarentegen

¹ Publicatieblad van de Republiek Slovenië, nr. 22/2016.

toegekend aan een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voldoet aan de vereisten voor toekenning van de vluchtelingenstatus, indien er zwaarwegende gronden bestaan [om aan te nemen] dat de betrokkene, wanneer hij naar zijn land van herkomst of van zijn laatste gewone verblijfplaats wordt teruggestuurd, een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 28 van deze wet, en indien er geen uitsluitingsgronden als bedoeld in artikel 31, lid 2, van deze wet bestaan (artikel 20, lid 2, ZMZ-1).

4. Verweerster heeft vastgesteld dat E.G. niet aan de vereisten voor toekenning van de vluchtelingenstatus voldoet. De toekenning van de subsidiairebeschermingsstatus tot de meerderjarige leeftijd is bereikt, is daarentegen gebaseerd op het bestaan van een reëel risico dat E.G., indien hij naar Afghanistan zou terugkeren, op zichzelf zou zijn aangewezen, zonder steun van zijn familie. Volgens verweerster vormt de familie een zeer belangrijk beschermingsmechanisme waarop E.G. geen beroep kan doen, terwijl de voorwaarden die op nationaal niveau aan de bescherming van minderjarigen zijn verbonden, niet aan de minimumnormen voldoen. Juist omdat hij minderjarig is zou hij een makkelijk doelwit zijn van bijvoorbeeld fysiek geweld, mensenhandel, seksueel misbruik, of arbeid in onmenselijke en gevaarlijke omstandigheden, en zou hij derhalve het risico lopen op ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandelingen. De rechter in eerste aanleg heeft de beoordeling van verweerster dat E.G. geen recht heeft op de vluchtelingenstatus, aanvaard.

Toepasselijk recht

5. Artikel 10, lid 2, van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: „procedurerichtlijn”) bepaalt dat bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming de beslissingsautoriteit eerst nagaat of de verzoekers als vluchteling kunnen worden aangemerkt en zo niet, of zij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen.
6. Subsidiaire bescherming is, samen met de vluchtelingenstatus, een van de vormen van internationale bescherming. Volgens het Unierecht kunnen de lidstaten in hun regelgeving aan beide statussen dezelfde rechten en voordelen toekennen. Dit volgt ook uit artikel 46[, lid 2], tweede alinea, van de procedurerichtlijn, dat bepaalt dat een lidstaat, indien de door hem verleende subsidiairebeschermingsstatus dezelfde rechten en voordelen biedt als de vluchtelingenstatus uit hoofde van het recht van de Unie en het nationale recht, een beroep tegen een beslissing om een verzoek als ongegrond te beschouwen met betrekking tot de vluchtelingenstatus als niet-ontvankelijk kan beschouwen omdat de verzoeker er onvoldoende belang bij heeft om de procedures voort te zetten.
7. Volgens de ZMZ-1 wordt de beslissing over de vereisten voor de toekenning van internationale bescherming in één procedure genomen, waarin de bevoegde

autoriteit eerst de vereisten voor de toekenning van vluchtelingenstatus onderzoekt, en pas indien daaraan niet is voldaan, de vereisten voor de toekenning van de subsidiairebeschermingsstatus (artikel 41, lid 2, ZMZ-1). De subsidiairebeschermingsstatus en de vluchtelingenstatus zijn twee vormen van hetzelfde recht op internationale bescherming.²

8. Overeenkomstig artikel 90, lid 1, ZMZ-1 heeft de persoon aan wie internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiairebeschermingsstatus) recht op: 1) informatie over de status, de rechten en de verplichtingen van een persoon die [Or. 4] in de Republiek Slovenië internationale bescherming krijgt, 2) verblijf in de Republiek Slovenië, 3) een financiële vergoeding voor particuliere huisvesting, 4) gezondheidszorg, 5) sociale zekerheid, 6) onderwijs, 7) op werkgelegenheid en arbeid, 8) hulp bij integratie in de samenleving. Deze rechten zijn derhalve, ongeacht de vorm van internationale bescherming, op dezelfde wijze in de wet geregeld.
9. Het besluit waarbij in de Republiek Slovenië de vluchtelingenstatus wordt toegekend geldt, vanaf de datum van kennisgeving aan de betrokkene, ook als verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in de Republiek Slovenië (artikel 92, lid 1, ZMZ-1). Het besluit waarbij in de Republiek Slovenië subsidiaire bescherming wordt toegekend of verlengd geldt, vanaf de datum van kennisgeving aan de betrokkene, ook als verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in de Republiek Slovenië zo lang als deze bescherming duurt (artikel 92, lid 2, ZMZ-1).
10. De vluchtelingenstatus eindigt wanneer de vluchteling: 1) vrijwillig de bescherming inroept van het land van zijn nationaliteit; 2) na verlies van zijn nationaliteit deze vrijwillig opnieuw heeft verworven; 3) een nieuwe nationaliteit heeft verworven en de bescherming geniet van het land van zijn nieuwe nationaliteit; 4) zich vrijwillig weer vestigt in het land dat hij had verlaten en waarnaar hij uit vrees voor vervolging niet was teruggekeerd; 5) omdat de omstandigheden in verband waarmee hij als vluchteling werd erkend, hebben opgehouden te bestaan, niet langer kan weigeren zich onder de bescherming te stellen van het land van zijn nationaliteit. 6) Ten aanzien van personen die geen nationaliteit bezitten, vervalt de vluchtelingenstatus wanneer zij, omdat de omstandigheden in verband waarmee zij als vluchteling werden erkend, hebben opgehouden te bestaan, kunnen terugkeren naar het land waar zij voorheen gewoonlijk verbleven (artikel 67, lid 1, ZMZ-1). De subsidiairebeschermingsstatus eindigt wanneer de omstandigheden op grond waarvan deze status was toegekend, ophouden te bestaan of aldus zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer vereist is (artikel 67, lid 2, ZMZ-1). Het Ministerie stelt personen die subsidiaire bescherming genieten 60 dagen voor de vervaldatum van deze bescherming schriftelijk in kennis van de voorwaarden voor de verlenging van deze bescherming, de gevolgen indien niet om verlenging wordt

² Lid 1 van artikel 20 ZMZ-1 bepaalt dat de internationale bescherming van de Republiek Slovenië de vluchtelingenstatus en de subsidiairebeschermingsstatus omvat.

verzocht, en de mogelijkheden om een verzoek in te dienen om de procedure opnieuw te starten (artikel 66, lid 1, eerste volzin, ZMZ-1).

Uitlegging van artikel 46 van de procedurerichtlijn

11. Aan E.G. is subsidiaire bescherming toegekend tot 31 december 2019, de datum waarop hij meerderjarig wordt. Verweerster heeft vastgesteld dat E.G., indien hij naar Afghanistan zou terugkeren, juist omdat hij minderjarig was risico liep op ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandelingen.
12. Om dezelfde redenen verzoekt E.G. om toekenning van de vluchtelingenstatus. Hij stelt namelijk dat hij wegens zijn minderjarigheid behoort tot een bepaalde sociale groep, te weten de groep ouderloze minderjarigen in Afghanistan. Op het tijdstip waarop hij het beroep indiende was hij vijftien jaar, en in Afghanistan, waar hij slechts tot zijn eerste levensjaar heeft gewoond, heeft hij geen naaste of verre familie. In Slovenië is hij een alleenstaande minderjarige. Hij wil in de samenleving integreren, de Sloveense taal leren en zijn opleiding afmaken. Dat is uitsluitend mogelijk indien hem de vluchtelingenstatus wordt toegekend, die hem een [Or. 5] een toereikende bescherming zou bieden, en niet de subsidiairebeschermingsstatus, die slechts tot aan zijn meerderjarigheid duurt. Volgens hem volgt uit de UNHCR-richtsnoeren inzake internationale bescherming (nr. 8: Asielverzoeken van minderjarigen in de zin van de artikelen 1, onder A, punt 2, en artikel 2 en artikel 1, onder F, van het Verdrag van 1951 en/of het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen, van 22 december 2009) dat vele categorieën minderjarigen voor de vluchtelingenstatus in aanmerking kunnen komen.
13. De Vrhovno sodišče heeft akte genomen van het standpunt van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest in zaak C-277/11, volgens welke aan de vluchtelingenstatus en de subsidiairebeschermingsstatus ontleende rechten naar hun aard verschillend zijn (punt 92). Het Hof van Justitie heeft de aan elke status ontleende rechten evenwel niet inhoudelijk geanalyseerd, maar de verschillende aard van de rechten slechts onderzocht in de context van het recht van de verzoeker om te worden gehoord in een regeling voor de toekenning van internationale bescherming, die (in het concrete geval van Ierland) wordt gekenmerkt door twee afzonderlijke en opeenvolgende procedures voor de behandeling van het verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus, respectievelijk het verzoek om subsidiaire bescherming.
14. Daarom vraagt de Vrhovno sodišče zich af of – ermee rekening houdend dat aan beide vormen van internationale bescherming gelijke rechten³ worden ontleend – indien in één procedure wordt besloten of aan de vereisten voor de toekenning van internationale bescherming als bedoeld in artikel 10 van de procedurerichtlijn is voldaan, de verzoeker er belang bij heeft om het besluit tot toekenning van

³ Punt 8 van de prejudiciële vraag.

subsidiare bescherming aan te vechten, omdat hij meent dat hem om dezelfde redenen de vluchtelingenstatus had moeten worden toegekend. Vanuit het oogpunt van het nationale recht is dit een vraag over het procesbelang, aangezien E.G. gedurende de gehele procedure moet aantonen dat de toewijzing van zijn verzoek voor hem een bepaald voordeel met zich brengt dat hij zonder deze toewijzing niet zou hebben. Vanuit het oogpunt van het Unierecht is daarentegen artikel 46[, lid 2], tweede alinea, van de procedurerichtlijn relevant, volgens welke een lidstaat, indien de door hem verleende subsidiairebeschermingsstatus dezelfde rechten en voordelen biedt als de vluchtelingenstatus uit hoofde van het recht van de Unie en het nationale recht, een beroep tegen een beslissing om een verzoek als ongegrond te beschouwen met betrekking tot de vluchtelingenstatus als niet-ontvankelijk kan beschouwen omdat de verzoeker er onvoldoende belang bij heeft om de procedures voort te zetten.

15. Wat de toepassing van artikel 46, [lid 2,] tweede alinea, van de procedurerichtlijn betreft, rijst tevens de vraag of het noodzakelijk is om, gelet op de specifieke situatie van E.G., te beoordelen of de toekenning van de vluchtelingenstatus hem meer rechten⁴ zou opleveren dan die welke hem met de toekenning van de subsidiairebeschermingsstatus zijn verleend, of dat er reeds sprake is van procesbelang indien er slechts één wettelijke regeling is die onderscheid maakt tussen afgeleide rechten die op de rechten van beide vormen van internationale bescherming zijn gebaseerd, ongeacht of deze afgeleide rechten ook toekomen aan de specifieke asielzoeker (bijvoorbeeld het stemrecht, dat aan meerderjarigen toekomt terwijl E.G. minderjarig is, of gezinshereniging, wat evenwel niet op E.G. van toepassing is). **[Or. 6]**
16. Anders dan met de subsidiairebeschermingsstatus, kan met de vluchtelingenstatus immers een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd worden verkregen, waaraan bepaalde rechten zijn verbonden. In het geval van een verblijf voor onbepaalde tijd is dat geen kwestie van alleen de plaats waar de ingezetene zich vestigt met het oogmerk daar te blijven wonen, maar ook van de juridische status die de verkrijging van het verblijfsrecht voor onbepaalde tijd met zich brengt. Daaraan zijn bepaalde rechten verbonden, bijvoorbeeld het stemrecht in plaatselijke verkiezingen⁵ en bepalingen inzake de geldigheid van het paspoort.^{6 7} Aan de

⁴ In dat geval zou E.G. gedurende de gehele procedure moeten aantonen dat toewijzing van zijn beroep voor hem een bepaald recht zou inhouden, dat hij zonder deze toewijzing niet zou kunnen verkrijgen.

⁵ Overeenkomstig artikel 5, lid 3, van de Zakon o lokalnih volitvah (wet inzake lokale verkiezingen) hebben ook vreemdelingen met een Sloveense verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, onder de voorwaarden van het eerste lid van dat artikel, stemrecht bij de gemeenteraadsverkiezingen.

⁶ Volgens artikel 111, lid 3, ZMZ-1, zijn aan vluchtelingen afgegeven paspoorten in beginsel tien jaar geldig.

⁷ Volgens artikel 25, lid 1, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad verstrekken de lidstaten personen met de vluchtelingenstatus reisdocumenten in de in de bijlage bij het Verdrag van Genève vermelde vorm voor reizen buiten hun grondgebied, tenzij

status van ingezetene is ook het recht op gezinshereniging verbonden, in de zin van de Zakon o tujcih (vreemdelingenwet) (ZTuj-2), dat in de onderhavige zaak niet in aanmerking kan worden genomen (E.G. heeft dit recht niet ingeroepen)⁸.

17. Op de datum van kennisgeving van het besluit waarbij subsidiaire bescherming werd toegekend heeft E.G. een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd ontvangen (tot 31 december 2019). De in artikel 92, lid 1, ZMZ-1 vervatte tijdslimieten gelden niet voor de verblijfsvergunning van personen aan wie de vluchtelingenstatus is toegekend. De Vrhovno sodišče meent evenwel dat ook de verblijfsvergunning van personen aan wie de vluchtelingenstatus is toegekend niet onbeperkt geldig kan blijven, aangezien ook de vluchtelingenstatus kan eindigen, zodat de verblijfsvergunning net zo lang geldt als de vluchtelingenstatus. Beide vormen van internationale bescherming duren zo lang als nodig is, en verschillen in dat opzicht niet van elkaar. De duur van beide statussen hangt immers van de noodzaak van bescherming af. De eenvoudige wijze waarop de duur van elke vorm van bescherming wordt vastgesteld, betekent op zich niet dat de bescherming bij beide vormen niet dezelfde duur heeft (de subsidiaire bescherming wordt verlengd zolang daarvoor gronden bestaan en de vluchtelingenstatus wordt ingetrokken wanneer de gronden daarvoor ophouden te bestaan).
18. Gelet op het bovenstaande, wat betreft het onderzoek van het belang van E.G. in de zin van artikel 46[,lid 2], tweede alinea, van de procedurerichtlijn, rijst derhalve de vraag of volgens deze bepaling een wettelijke regeling volgens welke de status voor onbepaalde tijd aan de vluchteling wordt toegekend, doch eindigt wanneer de omstandigheden op grond waarvan deze status was toegekend, ophouden te bestaan, gelijk staat aan een wettelijke regeling volgens welke de subsidiaire bescherming voor bepaalde tijd wordt toegekend en wordt verlengd zolang aan de voorwaarden daarvoor wordt voldaan. Dit hangt ook samen met de vraag of dit onderzoek op abstract of concreet niveau moet worden uitgevoerd. Een ontkennend antwoord op abstract niveau zou tot gevolg hebben dat [Or. 7] de genoemde bepaling van de richtlijn aldus moet worden opgevat dat de vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet er, louter op grond dat voor elke status een verschillende duur is voorgeschreven, altijd belang bij heeft om het besluit aan te vechten. Volgens de Vrhovno sodišče heeft een dergelijk antwoord tot gevolg dat het in de praktijk onmogelijk wordt om het belang bij beroep als

dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten. De lidstaten verstrekken aan personen met de subsidiairebeschermingsstatus die geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen documenten waarmee zij buiten hun grondgebied kunnen reizen, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten (artikel 25, lid 2).

⁸ Gezinshereniging van vreemdelingen met vluchtelingenstatus in de Republiek Slovenië wordt geregeld door artikel 47 van de ZTuj-2, en daarbij kunnen gezinsleden een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd krijgen. Indien subsidiaire bescherming is toegekend, is gezinshereniging slechts mogelijk indien de subsidiaire bescherming meer dan een jaar duurt, en aan de gezinsleden wordt hoe dan ook een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd toegekend (artikel 47b ZTuj-2).

bedoeld in artikel 46, lid 2, van de procedurerichtlijn niet toe te kennen. Een bevestigend antwoord op abstract niveau zou daarentegen betekenen dat het aspect van de tijdsduur van de genoemde vormen van internationale bescherming irrelevant zou zijn, welke opvatting de Vrhovno sodišče onderschrijft. Volgens de Vrhovno sodišče is deze kwestie daarmee evenwel niet afgedaan, overeenkomstig de leer van de „acte clair”, aangezien deze uitlegging niet eenduidig is en evenmin, volgens de beschikbare gegevens, in de rechtsorden van de lidstaten is aanvaard. Indien deze bepaling van de richtlijn daarentegen aldus wordt uitgelegd dat, wat de tijdsduur van beide vormen van internationale bescherming betreft, het procesbelang in de concrete situatie moet worden vastgesteld, dan zou dit betekenen dat in de specifieke situatie steeds moet worden nagegaan of, aangezien voor de twee vormen van bescherming een verschillende tijdsduur is voorgeschreven, de individuele situatie van de vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, kan worden verbeterd indien de vluchtelingenstatus wordt toegekend. Indien deze subvraag bevestigend wordt beantwoord, dan betekent dit volgens de Vrhovno sodišče dat in een geval als in het hoofdgeding, waarin de verzoeker de bescherming van de vluchtelingenstatus heeft ingeroepen op grond van zijn minderjarigheid, deze status niet onbepaald kan duren (te weten, tot E.G. meerderjarig wordt), waardoor de individuele situatie van verzoekende partij niet verbetert ten opzichte van die van de subsidiaire bescherming.

Gelet op het bovenstaande vraagt de Vrhovno sodišče:

19. Moet het belang van de verzoeker als bedoeld in artikel 46, lid 2, van de procedurerichtlijn aldus worden uitgelegd dat de subsidiairebeschermingsstatus niet dezelfde rechten en voordelen als de vluchtelingenstatus biedt, indien volgens de nationale regeling vreemdelingen aan wie internationale bescherming is toegekend weliswaar dezelfde rechten en voordelen genieten, doch de duur of de beëindiging van de internationale bescherming op verschillende wijze wordt vastgesteld, aangezien de vluchtelingenstatus voor onbepaalde tijd wordt toegekend maar eindigt wanneer de omstandigheden op grond waarvan de status was toegekend, ophouden te bestaan, terwijl de subsidiairebeschermingsstatus voor bepaalde tijd wordt toegekend en wordt verlengd indien aan de voorwaarden daarvoor is voldaan?
20. Moet het belang van de verzoeker als bedoeld in artikel 46, lid 2, van de procedurerichtlijn aldus worden uitgelegd dat de subsidiairebeschermingsstatus niet dezelfde rechten en voordelen biedt als de vluchtelingenstatus, indien volgens de nationale regeling vreemdelingen aan wie internationale bescherming is toegekend weliswaar dezelfde rechten en voordelen genieten, doch de afgeleide rechten die op deze rechten en voordelen zijn gebaseerd van elkaar verschillen?
21. Is het noodzakelijk om, gelet op de specifieke situatie van de verzoeker, te beoordelen of, in het licht van de concrete, hem betreffende omstandigheden, de toekenning van de vluchtelingenstatus hem meer rechten zou opleveren dan dewelke hem met de toekenning van subsidiaire bescherming worden verleend, of volstaat, opdat er sprake is van het in artikel 46, lid 2, van de procedurerichtlijn

bedoelde belang, een wettelijke regeling **[Or. 8]** die onderscheid maakt tussen afgeleide rechten die zijn gebaseerd op de rechten en de voordelen van beide vormen van internationale bescherming?

Ljubljana, 8 november 2017

[omissis]